

Jeg har, da Anmeldelsen først er skeet i Dag, ikke kunnet fatte Sagen paa Dagsordenen; men jeg tvivler ikke paa, at Thinget vil tilstæde den i saa Henseende fornødne Afvigelse fra Regulativet og skal derfor nu lade foretagne Afstemning herover.

Ved den derpaa om dette Spørgsmaal stedfundne Afstemning vedtoges det eenstemmigt med 73 Stemmer, at Forslaget allerede i Dag maatte stilles.

Formanden: Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 1ste District har Ordet.

Sa!: Da Thingets høitærede Aldersformand udtalte sit Belskommen til Folkethinget i dette for Danmark „saa glædeligt mærkværdige Aar“, saa var der vel Ingen blandt os, der ikke sølte, med hvor fuld Ret dette Aar blev saaledes betegnet, men heller Ingen, hvis Tanke ikke ved disse Ord førtes tilbage til hine blodige Julidage, der med saa uudslettelige Træk har indtegnet dette Aar i Danmarks Historie, thi aldrig er det danske Navn med større Ære og Berømmelse blevet bragt saa vidt om i Verden, som ved den Daad, der er bleven fuldbragt af vor tappre Hær siden Folkethinget her først var samlet. Men naar denne Daad overalt, hvor Beretning om den er kommen hen, har fremkaldt Høiagtelse og Beundring for den Hær, som udførte den, saa er der tillige en anden Følelse, fuldt saa varm og fuldt saa stærk, som ved den er kaldt til live i ethvert dansk Bryst, og som aldrig vil uddøe, det er Følelsen af dybtaknemmelighed mod den Hær, som paa hine blodige Dage kæmpede saa heltemodigt for Danmarks Ære og Ret, den Hær, som vel ikke høitroftet og udfordrende har paakaldt nogen Gudsdom, men som dog paa den blodige Balplads ved Idsted stred med mandig Dødsforægt og med ubetvingeligt Mod, i den faste Tillid, at den stred med den retfærdige Guds Bistand, og som derfor ogsaa gik seirrig ud af Kampen, thi „Gud var med os“ (Ja! Ja!).

Vel er der nu intet Sted, stort eller ringe, saavidt som Danmarks Grændser naae, hvor ikke denne Følelse af Beundring og Taknemmelighed har givet sig rigeligt Vidnesbyrd, men det bør sig dog vistnok ogsaa, at denne Følelse finder sit Udtryk her, hvor

udkaarne Mænd fra alle Rigets Dele samles for igjennem Fredens Gjærning at virke for det samme Fædreland, for hvilket hist er blevet saa berømmeligen stridt. Og denne Opfordring maa vel føles dobbelt stærk, naar Kampen endnu ikke er tilende, naar vi endnu i Dag have for vort Die Beretningen fra den tappre Commandant i det allevegne befudte og brandende Frederiksflad, naar vi ved Siden af vor fredelige Dagsorden see det friske Budskaab om gjentagne Stormløb af overlegne Fjender, der atter ere slagne tilbage ved vore Soldaters Koldblodighed og nu saa ofte prøvede Heltemod.

Jeg tvivler derfor ikke paa, at jeg vil finde fuld Samstemning heri Thinget, naar jeg tillader mig at foreslaae: „at Thinget bevidner sin Tak til Hæren for dens urokkeltige Heltemod i Kampen og utrættelige Udholdenhed under Savn og Besværligheder; og udtaler sin Anerkendelse af dens uforgjængelige Fortjenester af Fædrelandet.“

Formanden: Rigsdagsmanden for Præstø Amts 4de District har Ordet.

Grundtvig: I det jeg reiser mig for at understøtte dette Forflag af mit ganske Hjerte, behøves der vistnok ikke at siges mere, heller ikke at siges noget særdeles om Dieblisket, som det meest passende eller vel, som det første passende; men det skader dog heller ikke, og jeg tør haabe, at Thinget vil høre mig derom et Dieblis. Jeg vil ikke sige, at det danske Folk er stolt af sin Hær, — det maae vi helst overlade til dem; hvis Hære blive mere seirtrone, jo tiere de gaae bag af Dandsen, — men jeg vil sige, at det danske Folk er glad ved sin heltemodige seirrige Hær og vil gjerne paa alle Maader vise den sin Beundring og Taknemmelighed; nu er vistnok den bedste Maade at vise det paa den, som det danske Folk altid først vælger, nemlig den, at vise inderlig og hjærlig Deeltagelse i Kampen og i alle de mange Lidelser, som Krigen fører med sig, men ved Siden deraf er det dog ogsaa en for Hæren hæderlig og takkelig Maade at vise Taknemmelighed paa, naar det store Udvalg, som Folket selv har nedsat til at bære og være Folkets Røst, naar det eenstemmig udtaler, at Daneshæren har gjort sig høilig og glædelig fortjent af Fædreland-